

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Eliseus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LXXXI. An omnia peccata sint æqualia ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

atque eadem est ratio, de omissione externa sacri-
v. g. aliquis in lusu constitutus in die festo, audit
ultimo signo ad sacrum, recordatur obligationis
de missa audienda; potest absque actu positivo de
missa audienda vel non audienda, simpliciter per-
gere in lusu incepto & ita interim negligere sa-
crum, absque eo, quod ex aliquo affectu positivo
lulus negligat. Hoc autem casu iterum erit omis-
sio pura, voluntaria, libera, & culpabilis: Ergo
est possibile peccatum puræ omissionis, & exter-
num absque omni actu positivo moraliter affi-
cente ipsam omissionem, qui scilicet aliquo modo
sit causa omissionis, seu ex cuius effectu fieret ipsa
omissio. Sequitur ergo evidenter, vel debere ad-
mitti puram omissionem peccaminosam, vel de-
bere negari libertatem voluntatis quoad exerci-
tium.

CONFERENTIA LXXXI.

An omnia peccata sint æqualia?

144. **P**eccata alia aliis graviora esse, constat aper-
tè ex scriptura, *major effecta est ini-
quitas populi mei peccato Sodomorum.* Joan. 19. ait
Christus ad Pilatum, *Qui me tradidit tibi, majus
peccatum habet.* Et ratio est; quia pœna debet re-
pondere gravitati peccati; sed utroque jure divi-
no & humano, graviori pœna punitur homici-
dium, quàm furtum; adulterium, quàm simplex
fornicatio; consequenter peccata non sunt æqua-
lia in gravitate quoad propriam malitiam specifi-
cam. Ad dignoscendum autem, quæ peccata aliis
graviora sint

Re.

Respondent I. Peccata per se & intrinsecè mala, cæteris paribus graviora sunt peccatis solum ex prohibitione malis. Illa namque naturalem deformitatem habent contra rationem, & ipsam legem naturalem; hæc verò ex se vel bona sunt, vel indifferentia; ut comedere carnes die prohibito.

II. Inter peccata per se & intrinsecè mala, graviora sunt, quæ adversantur majori bono, seu objecto nobiliori. Sic peccata contra Deum, odium Dei, hæresis, blasphemia, &c. longè graviora sunt, quàm peccata contra hominem. Et peccata contra hominem illa graviora sunt, quæ meliori bono nocent, quàm quæ minus bono: unde gravius est homicidium detractione: quia vita nobilior est famâ.

III. Inter peccata ex prohibitione legis tantum illa graviora sunt, quæ adversantur præcepto majoris momenti: v. g. die festo præcipitur auditio sacri omnibus; & simul certis personis custodia civitatis: proinde gravius peccatum esset, negligere custodiam, quàm omittere sacrum, quia illud est majoris momenti, concernens commune bonum.

IV. Universaliter, cæteris paribus, majus peccatum est quod opponitur nobiliori virtuti. Quare omnium gravissimum peccatum est odium Dei, quia charitas divina opposita virtus excellentissima. Unde ad quæstionem conferentia sit

145. RESOLUTIO: Peccata non sunt omnia mortalia, sed aliqua venialia. Est de fide, Sap. 16. *homo per malitiam occidit animam suam.* Ezech. 18. *anima, quæ peccaverit, ipsa morietur.* Rom. 6. *Stipendia peccati mors.* Ex quo desumitur

Ratio: quia per peccatum mortale intelligitur id, quod excludit à gratia, & amicitia divina, ac consequenter à beatitudine æterna, mereturque poenam æternam: ideoque dictum mortale quod privet animam vitâ spirituali gratiæ & gloriæ inferatque spirituales mortem culpæ, & poenæ æternæ: sed talia esse aliqua saltem peccata aperitissime loquitur script. igitur, &c.

Dixi, aliqua saltem peccata, scilicet esse mortalia, quod autem aliqua etiam sint venialia tantum, patet iterum inde, quia per peccatum veniale intelligitur illud, quod ex sui levitate non excludit à gratia, & beatitudine, & stat cum gratia, justitia, & amicitia Dei, neque poenam meretur æternam; sed dari ejusmodi peccata levia evidenter constat ex sacris litteris: nam justis etiam tribuuntur peccata. Proverb. 20. *Quis potest dicere: mundum est cor meum: purus sum à peccato.* ibid. 24. *Septies in die cadit justus, & resurgit; impii autem corrueunt in malum.* 1. Joan. 1. *si dixerimus, quia peccatum non habemus, veritas in nobis non est.* Jac. 3. *in multis offendimus omnes.* Joan. autem & Jacobus sine dubio justis fuerunt: atqui in justis non potest esse peccatum mortale, quod consistere nequit, cum justitia, & gratia divina: igitur, &c. Deinde Christus Matth. 5. ipsemet ait: *Ego autem dico vobis, quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio: qui autem*

autem dixerit fratri suo, raca, reus erit consilio; qui
autem dixerit fatue, reus erit gehennæ ignis. Ubi
salvator expressè significat, aliquem per peccatum
posse esse reum culpæ, & pœnæ, non tamen etiam
gehennæ, seu damnationis æternæ; quod non
competit nisi peccato veniali. Rursus Matth. 12.
ait: qui autem dixerit blasphemiam contra Spiritum
sanctum, non remittitur ei, neque in hoc seculo, neque
in futuro. Ubi supponit Dominus aliqua peccata
remitti in futuro seculo: sed certum est in futuro
seculo non posse dimitti mortalia: Ergò intelligit
venialia.

Respondent: adversarii: ideò aliqua peccata
non expellere gratiam Dei, quia Deus illa non im-
putat ad pœnam ergò saltem ex natura sua non
sunt venialia tantum. Contrà, quia peccata non
ideò sunt digna pœnâ æternâ, quia Deus illa impu-
tat, vel quia vult ea punire pœnâ æternâ; sed econ-
tra ideò Deus vult ea punire pœnâ æternâ, quia
sunt digna tali pœnâ æternâ, ita exigente ratione
sue iustitiæ: Cum ergò venialia non puniat pœ-
nâ æternâ, ex se & naturâ suâ non sunt digna tali
pœnâ.

CONFERENTIA LXXXII.

Peccati mortalis definitio & differentia
à veniali.

146. Quid sit peccatum mortale? Respondet P. To-
bias Lohner in sua instructione practica
esse id, quod ob sui gravitatem, gratiam, & ami-
citiâ cum Deo solvit, & pœnam æternam me-
retur. Nostro P. Patrit. hic a. 4. placet illud ita de-
finire.